

Besede so to

Bodi previden.
Besede so to.
Nas veselijo.
Nas žalostijo.
Nas rodijo
Ali ubijejo.
Naredijo dan,
nas spremenijo v noč.
Besede so to.

Deli jih tako,
kot bi delil svoje srce.

Ni bilo zaman

Klicala jih je in jim pisala.
A VSE ZAMAN.
Trudila se je, da bi pokazala,
da zmore in lahko.
A VSE ZAMAN.
Redno je hodila na termine,
čeprav je imela druge opravke.
A VSE ZAMAN.
Hodila je k njim
in sedela v njihovih pisarnah.
A VSE ZAMAN.
Z vsemi se je dobro razumela,
ker nima težav s komunikacijo.
A VSE ZAMAN.
Nekega dne ji je gospa rekla,
da naj napiše življenjepis in odda vlogo.
Vprašala je gospo: Za koga in zakaj?
In gospa je rekla: Zaradi večje možnosti,
da te pokličejo na razgovor.
Saj ga niti prebrali ne bodo,
če pa že, bodo izbrali nekoga drugega,
je pomislila ona.
Vseeno je oddala vlogo.
A VSE ZAMAN.
Ne bom se sekirala po nepotrebem,
si je rekla. Ni se pustila.
Ko je nekega dne zaradi
vsega stresa zbolela,
je vseeno odšla na zavod,
da ne bi izpustila termina.
A VSE ZAMAN.
Gospa ji je rekla, da se ne trudi dovolj.
Ali si službo sploh želiš, jo je vprašala.
Če mi ni vedno všeč delo,
ki mi ga predlagate,
še ne pomeni, da si ne želim delati.
A želim delati tisto,
kar me veseli.
Vzela je stvari v svoje roke.
NI BILO ZAMAN.
Če mesec dni je dobila ustrezno službo.
Delo, ki ji je pisano na kožo.
Odprla je svoj lepotilni salon.
NI BILO ZAMAN,
si reče, ko prihajajo
vedno nove stranke.
In novi prijatelji.
NE, NI BILO ZAMAN.

Sen

Nenavadno, kako se vse vrtili.
Spet se zibljem v melanholiji in čakam
na nekaj, kar nima ne imena ne oblike.

Nekoč ...

Nekoč sva in nekoč bova spet hodila
k zahodu in pozdravljala sonce,
ki potuje čez najine sence.

Brez besed. Kot znava najbolje.

Zrla v oči vesolja in se spraševala stvari,
kot da ne bi že zdavnaj poznala odgovorov.

O smislu, o času, o ljubezni ...

In potem bi obžalovala izgubljene trenutke,
ko sva bila tako mlada in tako neumna,
polna ponosa in strahov, da bi ostala drug brez drugega.

Raje sva verjela, da bo laže, če se nikdar ne zbližava.
Koga slepim ...

Zaljubljenost in ljubezen

Zaljubljen biti ali ljubiti
dve sta besedi.
Ko si zaljubljen,
zaradi nekoga umreš.
Ko ljubiš,
umreš namesto koga.
Zaljubljenost ali umre
ali se rodi v ljubezen.
In Ljubezen ne bo umrla.
Ljubezen je za vedno.

Vse to

Žuborenje potočka se steka
po ozki strugi čez bele kamenčke.
Šelestenje listov,
ki trepetajo v lahnem vetrcu.
Krik ptice,
ki se izgubi v daljini.
Ljubezen v srcu,
ki se z rumenilom odraža
na obrazu mladega dekleta.

Ti si ljubezen

Ljubezen ni beseda.
Dejanje je.
Ne da se ubesediti,
ker jo tako razvrednotiš.
Je ali pa je ni.
Če ljubiš,
Ljubezen si ti.

Moje ljubezni

Da! Bila sem in bom zaljubljena!
V osnovni šoli – šolska ljubezen.
Še danes se srečava in se pozdraviva.
Lepo je bilo.

Srednja šola – najstniška ljubezen.
Kako mi je bil všeč fant,
ki je hodil na isto šolo.
V tretji letnik ...

Čas mineva.
Vedno starejši si,
nisi več najstnik.
Najdeš sorodno dušo.
Ustvariš si dom.
Taka ljubezen je kot žareča zvezda
na črnem nebu.
Naj večno sveti.

Praznina

Oči uprte v steno
Praznine.
Na steni – nič.
Temno rdeča barva, ali je?
Temna je,
rdeča – ali pa ne.
Praznina v pogledu –
NIČ.

Utrinki

Ptica na veji.
Prostranstvo, širjava.
Svoboda me čaka.

Polna praznina.
Ves čas se objokuje.
Oddaljujem se.

Povsod drugod se vije.
Temna ulica.
V meni je ni.

Snega ni.
Zunaj je mrzlo.
Vesela sem.

Ljudje ali osebe.
Osebe ali ljudje.
Vi ste ljudje.

Videl sem te.
Zavedel sem se.
Lep je ta svet.

Ta deževni dan.
Kaplje v nebesih.
Moja duša so.

Drživa se.
Z ljubeznijo se sprehajam.
Objeta.

Cesta se vije.
Med polji kot zvita kača.
Moja peščena pot.

Svetle zvezdice.
Moj sijoči sijaj sije.
Tam kjer tebe ni.

Vrba se priklanja.
Nad reko v vsej veličini.
Slutim zeleno pomlad.

Ti su tu na moji poti.
Pa sva skupaj le srečna ...
Morda?

Ko se razideš
ne moreš govoriti o ljubezni.
Preveč jo čutiš.